

Provindsferne. Det forekommer mig, at det fra alle Sider er noksom set, at Betingelsen for, at man kan komme til den udbvidede Jagundervisning paa Landet i Landbrugsskoler, netop er, at Landbrugundervisningen ved Landbohøjskolen faaer nogen Udbvidelse, saaledes at man der kan uddanne Lærere til de almindelige Jagtskoler og til de særlige Jagtskoler. Der er nemlig Ingen, som siger, at disse Jagtskoler alle skulle være indrettede paa samme Maade. Jeg har ogsaa tidligere i Fjor havt Leilighed til at udtale, da der var Tale om Kvindundervisning i disse Jagtskoler, at der var ikke Noget i Veien for, at en saadan Jagtskole f. Ex. fortrinnsvis kaftede sig over Meierisgaet, lige saa lidt som der er Noget i Veien for, at en Skole af den Art særlig lagde Vægt paa de Opgaver, der stilles af Husmandsbruget. Da der er mange Stipendier og megen fri Undervisning, er der jo ogsaa adskillig Udgang isfor Uformiende. Det forekommer mig, at der ogsaa maa kunne gjøres Fyldest i den Retning. Jeg veed ikke, om det var det her foreliggende Forslag eller et tidligere, det ærede Medlem sigtede til, naar han udtalte, at der ikke var sat nogen Begrænsning for de Summer, som kunde ydes, idet de nemlig i Henhold til § 5 kunne tages af Indenrigsministeren og bortgives til disse Skoler. Her er jo imidlertid en Begrænsning, og jeg antager derfor, at det ærede Medlem sigtede til en tidligere 2den Behandling, naar han sagde, at Finanzministeren var enig med ham. Jeg veed ikke, om dette var Tilfældet, men jeg tvivler ikke derom, for jeg var ogsaa enig med det ærede Medlem den Gang. Det Forslag, der den Gang ved 2den Behandling fremkom, var jo kun et ganske foreløbigt Forslag, som Udvalget fremsatte. Jeg havde den Gang fra først af tilladt mig at foreslaa, at det blev 40,000 Kr. under Et, saa kom man til Forhandling — jeg tror, det ærede Medlem selv var Medlem af det Udvalg, som behandlede Sagen — og kom til det mindre fuldkomne Forslag ved 2den Behandling, medens man ved 3die Behandling, da man skulde tage endelig Stilling, kom til en Begrænsning, der, om jeg huster ret, var den samme, eller væsentlig den samme, som nu staar i § 5. Det er altsaa en Begrænsning, som det Flertal, som har været enigt med mig i det Væsentlige om § 5, allerede var enigt om i forrige Session, og den har jeg ogsaa accepteret ved Fremstættelsen her. — Det ærede Medlem vil helst have Skolerne anerkjendt specielt, det vil sige, hver enkelt Skole stillet op paa Finanzloven til særlig Bøtering, en Anstuelse, som forøvrigt er bleven til-

traadt af Medlemmer af det andet Thing, som ellers ikke ere synderlig enige med det ærede Medlem. Jeg tror ikke, det vilde være saa heldigt, jeg tror, det er bedre at have en Lovordnet Tilstand for dem alle under Et og der sætte visse Vilkaar for Anerkjendelsen, og jeg tror ikke, man behøver at have nogen særlig Frygt for, at der skal ske noget Galt i saa Henseende. Det ærede Medlem for Randers Amts 3die Valgkreds (Bjerre), har især været utilfreds med, at man ikke havde tænkt særlig paa Husmandsstanden. Jeg har allerede ganske i Almindelighed sagt, at der ikke var Noget i Veien for at indrette disse Skoler, som her ere foreslaaede i § 5, saaledes, at man tog ganske særlig Siqte paa Husmandsbruget. Jeg skal dog tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det Æneste, hvor vi nu have Bevillinger til nogen særlig Landbrugsgren, er Husmandsvæsenet. Vi have nemlig paa § 19 III. Titr. A., Nr. 7 og 8 Præmier for ypperlig Dyrkning af Huslodder og Rejsunderstøttelse for Husmænd. Det er ganske vist ikke nogen stor Sum, men en Sum, som end ikke altid har været krævet. Det er den eneste Understøttelse, man hidtil har havt til noget særligt Viemed indenfor Landbruget, i hvert Fald Noget, som kan stilles i Righed med, hvad der kræves for Landbruget paa denne Lov. Det er altsaa ingenlunde nogen glemt Sag, men om den kan tages op i noget større Omfang, og hvorledes det kan ske, er et Spørgsmaal for sig. Men jeg maa tillade mig at sige, at der aldrig har været Noget i Veien for at faae bevilget saa store Midler, som det overhovedet er muligt at uddele, naar man skal lægge nogen rimelig Maalestok til Grund for Uddelingen. Det kan jo ikke nytte at uddele Midler, naar Ingen har Krav paa dem til Udviklingens Fremme, saaledes at den kan ophjælpes ved disse Midler. Altsaa, Husmandsbruget er ingenlunde glemt paa dette Lovforslag ligesaa lidt som paa Finanzloven i det Hele, men man kan jo altid forhandle om, hvorvidt Spørgsmaalet bør tages op i nogen høiere Grad. Jeg skulde meget ønske, at man nu, efter at dette Lovforslag er kommet tilbage — saavidt jeg veed, enstemmig, ikke blot i de enkelte Bøster, men ogsaa i Hovedsagen, i det andet Thing — vil kunne faae Noget ud af Loven.

Bluhme: Ja, det er kun nogle faa Bemærkninger, jeg skal tillade mig, men jeg føler mig opfordret til det, thi jeg kan ikke negte, at jeg indtager et noget afvigende Standpunkt fra de fleste Oppositionsmedlemmer overfor dette Forslag. Jeg har